

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

قاسم باز
۰۹ اپریل ۲۰۲۴

قاسم باز

تاریخ را نمی توان با چرندیات مسخ نمود!

چندی قبل در ستون مقالات و دریچه نظر سنجی وبسایت افغان - جرمن انلاین هرېک صالح محمد و دکتر؟ عبدالرحمن زمانی کنری، در مورد شهید داوودخان و ظاهر شاه، شاه سابق اعتراضات غیر موجه داشته چنین نوشته بود. علاقه داوودخان و عشق جنون آمیز شان را به وطنش با پوست و استخوان درک می کنم، ولی آوردن تحولی که منجر به تأسیس جمهوریت شد آن را یک اشتباه بزرگ داوودخان می شمارم در ضمن علاوه نموده می فرماید، داوودخان شخص تشنه به قدرت و جاه طلب بود، همچنان متذکر گردیده که علت همه بدبختی های امروزی افغانستان اختلافات درون فامیلی خاندان محمدزائی است که تا امروز دامنگیر ما شده.

من حقیر و فقیر قاسم باز، در جوابش چنین نوشتم:

جناب صالح محمد، وقتی که عشق داوودخان را به وطنش با پوست و استخوان درک می کنی باید این را هم درک کنی و بدانی که داوودخان تغییر نظام را نیز به خاطر آن عشقی که به وطنش داشت به میان آورد. افسوس می کنم که تا حال یک عده افراد کشور درک نکرده و یا نمی تواند درک کند که آوردن نظام جمهوریت هم یک نمونه از عشق شهید داوودخان به وطنش و هم میهنانش بود، بعد از سال ۱۳۵۵ یعنی تدویر لویه جرگه قانون اساسی دولت جمهوری آنزمان در طول چارو نیم سال ما بعد اتوماتیک داوودخان نظر به کبر سن و نداشتن توان فزیکاری کار از وظیفه ریاست جمهوری مستعفی و یا کنار می رفت، وقتی که چار سال بعد از وظیفه دست می کشید در اینجا موضوع انحصار قدرت جاه طلبی منطقاً مفهوم خود را از دست می دهد.

بلی جناب آقای زمانی، اختلافات فامیلی و سیاسی در اکثر فامیل های افغان به شمول فامیل شما در هر خیل در هر جریان و حرکت، وجود دارد، امیر حبیب الله خان، عازی امان الله خان و سردار نصرالله خان از یک فامیل بودند، نورمحمد تره کی، حفیظ الله امین و طاهر بدخشی در یک جریان حزب خلق بودند، ببرک کارمل و نجیب الله، یک مرام و هدف داشتند، برهان الدین ربانی، گلبدین، قاضی امین وقاد، احمد شاه مسعود از یک مفکوره اخوانی پیروی می کردند، غبار، محمودی، عثمان لنڈی، نگارگر از یک جنبش پیروی می کردند، قدرت الله حداد، شمس الهدا و فدائی از یک حزب بودند، حامد کرزی و اشرف غنی از یک جا و یک چاه سیراب می شدند، اینها چطور در بین خود افتیدند؟ آیا تنها در افغانستان یک خاندان محمدزائی ال یحیی است که در بین خود جور نبودند.؟؟؟

یک عده ظاهر شاه را به این ملامت و سرزنش می کنند که وی چرا در وقت جهاد عملاً دست به کار نشد، به عکس، آنهایی که در حالت بحرانی کشور دست به کار شدند آنرا انحصارگر و قدرت طلب می شماریم. امروز یک عده از خود راضی ها اشرف غنی را به این متهم می کنند که چرا وطن را رها کرده فرار نمود، ولی اگر اشرف غنی مقاومت بیجا می کرد حال و احوال وطن تان به خصوص شهر کابل چی می شد.!!!

سوالی را مطرح می کنم این که، در شرایط فعلی چی باید کرد؟ آیا دست زیر الاشه نشست سیل بین بود یا دست به کار شد تا وطن را از این حالت بحرانی کشید، می دانم که هر هفته طلبای کرام به تعداد سه صد نفر اعضای خود را در اردوی افغانستان مدغم می کند و این تعداد تا به حال از صد هزار تجاوز کرده، فکر می کنید مشکل امروری وطن به زاری و عذر حل و فصل خواهد شده؟ ابداً نه! طلبای کرام به این سادگی قدرت سیاسی را به من و تو و چند فراری دیگر رها نخواهند کرد.

برادر منتقد! چار سال و نه ماه دوره اولین جمهوریت داوودخان یک دور پر امن، برادری و برابری، عمران و پیشرفت افغانستان بود. این که بعد از کودتای ۷ ثور چی مصیبت ها بالای ملت آمد کار و مسؤولیت دپگران است نه از داوودخان شهید. افسوس به حال آن عده افراد به خصوص اعضای حزب نا دیموکراتیک خلق؟ و اخوان می کنم که می گویند داوودخان مسول ۴۴ سال آدمکشی و وطنفروشی در افغانستان است به اینها باید گفت که مسؤل اصلی همه این بدبختی ها بابا آدم علیه السلام و یک تعداد چکچکیهای ناعقبت اندیش مانند شما است. اگر آدم (ع) و شما چکچکیها پیدا نمی شدید امروز در افغانستان خیر و خیریت می بود.

جناب زمانی. اگر هزار سال بعد هم در افغانستان کدام مصیبت رخ دهد مسؤل درجه اول داوودخان خواهد بود،؟ عجب منطق و استدلالی. ای کاش داوودخان عوض لیبسه و پوهنتون یک تعداد چرس خانه و قمار خانه می ساخت. اگر می ساخت باور دارم که امروز این گونه استدلالهای کوچه و بازاری نمی داشتیم.

والسلام.

۴/۰۸/۲۰۲۴